

Chybné označení účastníka řízení v rozsudku

Je-li účastníku řízení nesprávně označenému v úvodní části rozsudku (např. v důsledku chyby v psaní) uložena ve výroku povinnost plnit, přičemž tento účastník je ve výroku uveden pouze procesním postavením ve sporu, musí výrok rozsudku, má-li být určitý a vykonatelný (§ 155 a § 161 o. s. ř.) nejen přesně a určitě vymezovat předmět plnění, ale zároveň musí i přesně a nezaměnitelně identifikovat účastníky řízení.

Je-li účastníku řízení nesprávně označenému v úvodní části rozsudku (např. v důsledku chyby v psaní) uložena ve výroku povinnost plnit, přičemž tento účastník je ve výroku uveden pouze procesním postavením ve sporu, musí výrok rozsudku, má-li být určitý a vykonatelný (§ 155 a § 161 o. s. ř.) nejen přesně a určitě vymezovat předmět plnění, ale zároveň musí i přesně a nezaměnitelně identifikovat účastníky řízení. V takovém případě je třeba, aby oprava rozsudku byla provedena opravným usnesením.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 23.8.2000, sp.zn. 30 Cdo 2867/99)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci o ochranu osobnosti, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 35 C 25/97, o dovolání žalobce proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 8. 1999, sp. zn. 2 Co 46/99, tak, že usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 8. 1999, č. j. 2 Co 46/99-101, se zrušuje a věc se vrací Vrchnímu soudu v Praze k dalšímu řízení o odvolání proti rozsudku Krajského soudu ze dne 11. 11. 1998, č. j. 35 C 25/97-66, a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 11. 11. 1998, č. j. 35 C 25/97-66, zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal stanovení povinnosti žalovaným zaslat všem akcionářům Č. S., a. s., dopis ve znění uvedeném ve výroku tohoto rozsudku. Dále soud rozhodl o nákladech řízení. Tento rozsudek byl účastníkům zaslán bez uvedení data a místa rozhodnutí. Toto vyhotovení rozsudku bylo všem účastníkům řízení, resp. právním zástupcům doručeno dne 26. 1. 1999. V době běhu lhůty k podání odvolání požádala přípisem ze dne 1. 2. 1999 právní zástupkyně 2. žalovaného o opravu v záhlaví rozsudku spočívající v nesprávném uvedení křestního jména 1. žalovaného. V rozsudku byl 1. žalovaný uveden jako Fr. N. a správně měl být uveden F. N. Právní zástupkyně 2. žalovaného stejně jako právní zástupce 1. žalovaného a právní zástupce 3. žalovaného požádali o doplnění dne a místa vyhlášení rozsudku. Rozsudek byl soudem vyžádán k doplnění i od právního zástupce žalobce. Opravený rozsudek byl doručen právnímu zástupci žalobce a právnímu zástupci 1. žalovaného 11. 2. 1999 a právní zástupkyni 2. žalovaného 12. 2. 1999 a právnímu zástupci 3. žalovaného 1. 2. 1999.

K odvolání žalobce, které bylo podáno k poštovní přepravě dne 13. 2. 1999, rozhodl Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 13. 8. 1999, č. j. 2 Co 46/99-101, tak, že odvolání odmítl a dále rozhodl i o nákladech řízení. Své rozhodnutí odvolací soud odůvodnil tím, že odvolání žalobce je opožděné. Zjistil, že stejnopis písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 11. 1998, č.

j. 35 C 25/97-66, byl doručen zástupci žalobce dne 26. 1. 1999. Patnáctidenní zákonná lhůta pro odvolání začala žalobci plynout 27. 1. 1999 a nikoliv až 11. 2. 1999, kdy byl zástupci žalobce doručen stejnopis citovaného rozsudku doplněný o datum a místo jeho vyhlášení, který předtím zástupce žalobce předložil k výzvě soudu prvního stupně ze dne 29. 1. 1999 za účelem tohoto doplnění. Lhůta k podání odvolání by žalobci začala plynout dnem 11. 2. 1999 jen v případě, když by bylo vydáno opravné usnesení ve smyslu ustanovení § 164 o. s. ř. Jen od doručení opravného usnesení běží totiž lhůta uvedená v § 204 odst. 1 o. s. ř. znovu. V dané věci však vydání opravného usnesení nepřicházelo v úvahu, poněvadž oprava se netýkala výroku rozsudku, ale jeho jiné části, v níž soud prvního stupně chybu na stejnopisech rozsudku odstranil doplněním data a místa vyhlášení rozsudku. Žalobci tedy patnáctidenní zákonná lhůta pro odvolání začala plynout dne 27. 1. 1999 a poslední den této lhůty připadl na 10. 2. 1999 (středa). Odvolání žalobce došlo Krajskému soudu v Praze dne 15. 2. 1999 a k poštovní přepravě, jak vyplývá z připojené obálky, bylo podáno 13. 2. 1999. Odvolání žalobce podané na poště dne 13. 2. 1999 je tedy opožděné.

Proti rozhodnutí odvolacího soudu podal žalobce, řádně zastoupen advokátem, v dovolací lhůtě dovolání, v němž navrhuje zrušit rozhodnutí odvolacího soudu v celém rozsahu a vrátit mu věc k dalšímu řízení a novému rozhodnutí. Dovolání odůvodňuje tím, že v době od 1. 2. 1999 do 11. 2. 1999 neměl právní zástupce dovolatele předmětný rozsudek k dispozici a odvolání proti němu nemohl z tohoto důvodu připravit. Odvolání vypracoval právní zástupce ihned po doručení opraveného rozsudku a dne 12. 2. 1999 bylo dovolání předáno k poštovní přepravě. Nesouhlasí s argumentací odvolacího soudu vedoucí k závěru, že lhůta k podání odvolání skončila 10. 2. 1999. I kdyby odvolací lhůta nepočala běžet znovu od doručení opraveného rozsudku, nemohla uplynout již 10. 2. 1999, neboť na dobu od 1. 2. 1999 do 11. 2. 1999 je třeba pohlížet jako na dobu, kdy byl běh lhůty k odvolání přerušen. Z této úvahy pak dovozuje, že poslední den lhůty k podání odvolání připadl na 22. 2. 1999 a tudíž odvolání žalobce nebylo opožděné.

Žalovaní se k dovolání nevyjádřili.

Dovolání je přípustné podle ustanovení § 238a odst. 1 písm. e/ o. s. ř.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání bylo podáno osobou oprávněnou, tj. účastníkem řízení, řádně zastoupeným advokátem a včas (§ 240 odst. 1, § 241 odst. 2 o. s. ř.), přezkoumal usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 odst. 3 o. s. ř. v napadeném rozsahu bez jednání (§ 243a odst. 1, věta první o. s. ř.) a dospěl k závěru, že dovolání je důvodné.

Ač dovolatelem nebyly uplatněny důvody dovolání dle § 241 odst. 3 písm. b/ o. s. ř., dle ustanovení § 242 odst. 3 o. s. ř. je dovolací soud povinen přihlížet k vadám uvedeným v § 237 o. s. ř. i k vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, i když nebyly v dovolání uplatněny.

Podle ustanovení § 164 o. s. ř. předseda senátu opraví v rozsudku kdykoliv i bez návrhu chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zřejmé nesprávnosti. Oprava se může týkat záhlaví rozsudku, jeho výroku, odůvodnění, poučení, případně i data vyhlášení a podpisu. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom předseda senátu opravné usnesení, které doručí účastníkům. Nesprávnosti, které se vyskytnou v jiných částech rozsudku, lze opravit i tak, že soud odstraní chybu ve stejnopisech rozsudku.

V projednávaném případě provedl soud 1. stupně mimo jiné opravu i v záhlaví rozsudku, a to v označení 1. žalovaného, aniž tak učinil opravným usnesením. Tento postup v dané věci nelze považovat za správný, neboť je-li účastníku řízení nesprávně označenému v úvodní části rozsudku (např. v důsledku chyby v psaní) uložena ve výroku povinnost plnit, přičemž tento účastník je ve výroku uveden pouze procesním postavením ve sporu, musí výrok rozsudku, má-li být určitý a vykonatelný (§ 155 a § 161 o. s. ř.) nejen přesně a určitě vymezovat předmět plnění, ale zároveň musí i přesně a nezaměnitelně identifikovat účastníky řízení. Je nutné vycházet ze skutečnosti, že jednotlivé výroky rozsudku krajského soudu jsou formulovány tak, že účastníci řízení jsou v nich označeni jen jako „žalobce“ a „první (druhý, resp. třetí) žalovaný“. Ve smyslu § 164 věta druhá o. s. ř. mělo být proto chybné označení jména prvního žalovaného (místo správného F. uveden Fr.) provedeno opravným usnesením. Řízení tak trpí vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, přičemž odvolací soud tuto vadu přehlédl a věc posoudil v rozporu s ustanovením § 204 odst. 1 věty druhé o. s. ř., podle něhož běží lhůta k odvolání znovu od doručení opravného usnesení.

Dovolací soud k této vadě řízení, která měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci ve smyslu ustanovení § 242 odst. 3 věty druhé o. s. ř. přihlédl, i když nebyla výslovně uplatněna v dovolání.

Závěr o existenci zmíněné vady je i závěrem o důvodnosti dovolání ve smyslu § 241 odst. 3 písm. b/ o. s. ř. a je důvodem ke zrušení usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 243 b odst. 1, 2 o. s. ř. Věc proto byla odvolacímu soudu vrácena k dalšímu řízení, v němž soud rozhodne nejen o náhradě nového řízení, ale znovu i o nákladech řízení původního, včetně nákladů řízení o dovolání.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušování řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)